

дете. През 1888 г. е въведен нов закон, съгласно който гражданството се определя от произхода, а не от мястото на раждане. Така родените в Норвегия роми не могат да придобият норвежко гражданство; едва през 1914 г. този закон е променен и между 30 и 40 роми стават норвежки граждани. В периода между 1918 г. и 1939 г. норвежкото правителство прави всичко възможно да не допуска роми в страната, като се позовава на Закона за чужденците от 1901 г., който не позволява в страната да влизат и работят пътуващи занаятчии. Допуснати са малцина, и то роми с роднини в страната. През 1924 г. Съдебният отдел обвинява Католическата църква в издаването на фалшиви кръщелни свидетелства на роми. На следващата година Съдебният отдел оповестява, че норвежките паспорти на ромите са невалидни и трябва да им бъдат отнети. През 1927 г. всички роми напускат Норвегия, главно заради приемането на Закон за чуждестранните граждани, в който се твърди, че „циганите и всички други чергари, които не могат да докажат, че са норвежки граждани, нямат право да пребивават в Норвегия“.

Група роми, някои с норвежки паспорти, които искат да отидат в Норвегия през 1933 г., са спрени на границата между Германия и Дания. Датското правителство не им разрешава да преминат, докато норвежкото правителство не даде официално съгласието си да ги приеме; прием обаче им е отказан и циганите са задържани в концентрационен лагер в Германия за няколко месеца, след което са оставени да преминат през неохранявани погранични места в Белгия. По време на нацистката окупация цигани с норвежко поданство са арестувани и изпратени в Аушвиц.

Между 1927 г. и 1954 г. в Норвегия няма роми. След 1954 г. няколко цигански семейства идват от Франция, но циганското население никога не е било многобройно. Някои семейства цигани успяват да получат отново норвежко гражданство. През 1955 г. социалните работници в Осло заповядват на ромско семейство да освободят палатките, в които живеят, и да се преместят в приют с принудителен труд; ромите отказват. Тогава насила им отнемат шестте деца; новината е отразена в пресата и властите се съгласяват да върнат децата на родителите им. В новия Закон за чужденците от 1956 г. е променена наредба, смятана за проява на расизъм спрямо ромите, и е заменена с текст за номадите: „на чужденците ще им бъде отказван достъп в страната, ако има вероятност те да се опитат да се издържат като номади“.